

Demà arriba al Teatre Romea la versió teatral de 'Sonata de otoño' d'Ingmar Bergman, amb Marisa Paredes i direcció de J. Carlos Plaza

La biòpsia de l'ànima

Marisa Paredes és ara Charlotte, el personatge que Ingrid Bergman va interpretar a la versió cinematogràfica d'Ingmar Bergman, l'any 1978 ■ XAVIER BERTRAL / EFE

Teresa Bruna
BARCELONA

Ingmar Bergman va escriure i dirigir la versió cinematogràfica d'aquella *Sonata de otoño* protagonitzada per dues grans dames del cinema, Ingrid Bergman i Liv Ullmann (1978). 30 anys després arriba al Romea la versió teatral que ha dirigit José Carlos Plaza, amb tres grans dones: Marisa Paredes, en el paper de Charlotte, la mare; Núria Gallardo, que interpreta Eva, un rol que li ha fet merèixer la nominació a millor actriu protagonista als premis de la Unió de Actores; i Pilar

Gil, que és Helena, la filla petita, nominada al mateix certamen com a millor actriu de repartiment. Chema Muñoz, l'únic home, és Viktor, marit d'Eva. Per la seva qualitat, Focus ha convidat la productora (Pentación Espectáculos) a tancar a Barcelona l'exhibició d'aquesta obra mestra de Bergman, que porta ja més de 100 funcions de gira.

Tots estan d'acord a descriure l'obra com una biòpsia d'ànimes. La primera a dir-ho és Pilar Gil, quan parla del seu personatge: "Sóc la filla petita iestic malalta d'una paràlisi degenerativa amb dificultat per

parlar. Però sóc l'única que no tinc paràlisi emocional. El personatge representa la capacitat d'exposar els sentiments quan els altres no en són capaços. És un treball preciós, Bergman és un geni!", diu.

El duel mare-filla

Una de les escenes cabdals de l'obra exhibeix un exuberant duel interpretatiu entre Marisa Paredes i Núria Gallardo. "Hi ha un diàleg de 45 minuts entre totes dues que és una lliçó magistral", assegura Jesús Cimarro, de Pentación. L'argument arrenca amb la tornada a casa de Charlot-

te, pianista famosa, que fa set anys que no ha vist cap de les seves dues filles. L'Helena encara caminava quan va marxar. Per a Eva, la filla gran, ha estat la seva frustració i aboca tota la seva rancúnia a l'arribada de la mare. "Crec que tots hem trobat l'ànima dels personatges tal com Bergman la descriu. És un repte portar-lo al teatre! Ell mostra aquelles foscos que ens queden dintre, sense pudor, amb força i clavant al punt precís. Espero que ho vegeu així, Barcelona hi entén molt de teatre", diu Marisa Paredes. L'actriu no pujava als escenaris des de la seva

interpretació a *Hamlet*, dirigida per Lluís Pasqual.

Si tots asseguren estar tocats per la genialitat de Bergman, Chema Muñoz va més lluny: "A mi m'ha ensenyat a viure i a conviure amb el que és diferent. Parla de dues persones que no s'entenen i caminen per un laberint ple d'entrebancs. És una història comuna a molta gent. Jo, des que sóc a l'obra, he tingut necessitat de pensar i d'entendre el perquè de les coses. I això són ganes de viure. El fet de comprendre substitueix el pessimisme", diu.

Seràn al Teatre Romea fins al 8 de febrer. ■

Arriba al Teatre del Raval l'humor absurd de Biel Perelló

T.B.
BARCELONA

Una noia a qui li ha desaparegut la mare a Àfrica es presenta al despatx d'uns científics d'estar per casa a demanar ajuda. El dubtós rescat inclou el segrest del cadàver de Lenin, una guia força inepta i la col·laboració d'una monja misteriosa. Aquest és a grans trets l'argument d'*El projecte Alfa o estampes africanes amb Lenin de fons*, un simpàtic divertiment en el més pur humor absurd, de l'autor mallorquí Biel Perelló, guionista d'*Afers exteriors* i col·laborador habitual de Miquel Calçada. L'interpreta la companyia Viuda de Iguana e Hijos, amb direcció de Jordi Frades. Serà al Teatre del Raval des de demà fins al 15 de febrer. ■

Edu Soto és un nou cavaller a 'Spamalot'

T.B.
BARCELONA

Encara una altra notícia vinculada a l'humor de l'absurd: Edu Soto, excel·lent actor, còmic i sorprenent cantant –ho va demostrar al musical *Sotinho*, amb Mònica Green, dirigit per Andreu Buenafuente– s'incorpora a *Monty Python's Spamalot* en el paper de Sir Galahad i sis personatges més, tots molt valents i no menys pirats cavallers del rei Artur. Soto, format a l'escola Lecoq de París, ha fet cinema (*Tapas, Chinatown*), teatre i televisió (el Neng). Aquest és el seu primer espectacle musical de gran format. ■

Art funerari a la biblioteca

Acord de col·laboració entre la Biblioteca de Catalunya i Cementiris de Barcelona

Redacció
BARCELONA

Cementiris de Barcelona i la Biblioteca de Catalunya van signar ahir un acord de col·laboració segons el qual l'entitat funerària cedirà a la biblioteca nacional gaire-

bé 800 expedients sobre patrimoni funerari barceloní corresponents a monuments de mitjans del segle XIX a mitjans del segle XX. Als expedients cedits s'hi pot trobar informació sobre projectes i estudis duts a terme per tal de crear els panteons, així com la descripció de tasques a desenvolupar per part dels artistes. Entre els arquitectes sobre els quals es poden trobar expedients hi ha noms

com ara Enric Sagnier, Leandre Albareda, Antoni Maria Gallissà, Claudi Duran Ventosa i Francesc Mariné, entre d'altres.

L'objectiu d'aquest acord, signat per Dolors Lamarca, directora de la Biblioteca de Catalunya, i Jordi Valmaña, director general de Cementiris de Barcelona, és conservar adequadament tots els expedients cedits i preservar-ne l'alt valor històric i documental. Es tracta de

documents inèdits i únics, en format de paper tela molt delicat i manuscrits amb ploma a mà alçada.

La Biblioteca de Catalunya inventariarà, classificarà i escanejarà tots els documents per fer-los accessibles al públic. La voluntat de Cementiris de Barcelona és acostar la història i la cultura dels cementiris, com a part integrant de la ciutat, al conjunt de la societat. ■

consulta els diccionaris online de l'AVUI+

www.avui.cat/diccionaris

llengua catalana | sinònims | català-castellà | castellà-català | català-anglès | anglès-català